

ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΤΙ-ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Ενάντια στην Ελεγχόμενη Κρατική Πληροφόρηση

που στηρίζει, αναταράγει ή εξουσιάζει
περιοδική έκδοση.

Περιεχόμενα - Σελτίος - ανειληφοφόρης.

- 1) ΒΚΑ ντοκουμέντο, στοιχεία για την ύποπτη διατήρηση, γερμανική ασφάλεια.
- 2) κείμενο για την ολιφή άρνηση διερεύνησης.
- 3) Άθρο ντοκουμέντο πολιτικό για τα κέντρα, τα της ΓΙΑ.
- 4) ανατομία για τα δικαιώματα των φυλακισμένων
- 5) ντοκουμέντο πολιτικό: προσπάθειες από ανατομία της RAF, και των επαναστατικών πυρήνων.
- 6) Διεθνή νέα από το επαναστατικό κίνημα.

Σ' αυτούς τους καιρούς που η κρατική καταστολή νομιμοποιείται κι οι διεκδικήσεις ποινικοποιούνται. Σ' αυτούς τους καιρούς που επιχειρείται η πλήρης παθητικοποίηση της κοινωνίας μέσω του εκφοβισμού από το κράτος και τα ΜΜΕ. Εμείς αρνούμαστε να παραμείνουμε θεατές αυτών των εξελίξεων που μας αφορούν άμεσα και αναζητούμε τον δικό μας δρόμο μέσα από τους πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες. Αντιστεκόμαστε στην περιθωριοποίηση των πρακτικών μας. Αρνούμαστε το φέμψμα του πολιτικού λόγου σαν μέσο έκφρασης κοινωνικής αντίστασης. Ξναντιωνόμαστε στη φρίκη και το φόβο που προσπαθούν να καθιερώσουν στη καθημερινή μας ζωή. Αρνούμαστε να γίνουμε "ατορμή" για την γενικευμένη επίθεση του κράτους στα όποια αντιστεκόμενα κομμάτια της κοινωνίας, παίρνοντας το ρόλο που έχουν προκαθορίσει για μας στα πολιτικά τους παιχνίδια. Απάντησή μας είναι ο καθημερινός αγώνας σ' όποιους χώρους υπάρχουμε, προσωπικά και συλλογικά, ενάντια στον αυταρχισμό και το κλίμα της κοινωνικής βαρρότητας που εντείνεται.

-ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΕΛΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ.

-ΑΣ ΜΗΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΕΛΟΣ ΣΤΟΥΣ ΕΦΙΑΛΤΕΣ ΤΟΥΣ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ '91 ΟΜΑΔΑ ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ

Πόλεμος πρακτόρων στη CIA!

ΕΝΑ άρθρο για τα «εσωτερικά» της CIA πάντα έχει ενδιαφέρον, πολύ περισσότερο όταν δημοσιεύεται στο τελευταίο τεύχος (του Νοεμβρίου) του αμερικανικού ακροδεξιού περιοδικού «National Review». Το άρθρο αυτό, με τον... ευλωπτο τίτλο «Κατάσκοποι εναντίον κατασκόπων»: Η αλαζονεία των υπαλλήλων», έχει... σημασία γιατί:

● Βγαίνει στη CIA... «από τα δεξιά» κατηγορώντας τους αναλυτές της ότι νοιάζονται περισσότερο για τη διατήρηση των «συναίσθημάτων υπεροχής εναντίον των άλλων», παρά για το τι πραγματικά συμβαίνει στον κόσμο, γύρω τους.

● Έχει γραφτεί από έναν άνθρωπο που... ξέρει πολλά: τον Άντζελο Κοντεβίλα, ερευνητή στο γνωστότατο και «δεξιό» Ινστιτούτο Χούβερ.

● Προτείνει, ούτε λίγο ούτε πολύ, στην αμερικανική κυβέρνηση να αναδιοργανώσει τη CIA, στέλνοντας τους περισσότερους από τους πράκτορές της στα σπίτια τους!

Και, βεβαίως, κάθε άλλο παρά τυχαίο είναι το γεγονός ότι ένα περιοδικό, που αποτελεί το «εναγγέλιο» των πιο συντηρητικών στοιχείων της αμερικανικής πολιτικής ζωής και έχει στενότερες σχέσεις με στελέχη του «εναγούς ιδρύματος του Λάνγκλεϊ», ζητάει σήμερα τη ριζική αναδιάρθρωση της CIA:

ΣΤΟ άρθρο του ο Κοντεβίλα, για να θεμελιώσει τους ισχυρισμούς του για την ανικανότητα των ανθρώπων της CIA, εξετάζει δύο διαφορετικά δεδομένα:

● Την αδυναμία τους να προβλέψουν την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης.

● Τον τρόπο με τον οποίο χειρίστηκαν την προέκταση της δολοφονίας του πάπα Ιωάννη Παύλου από τον Αγκτσία.

1 Για το θέμα της Σοβιετικής Ένωσης ο Κοντεβίλα

υποστηρίζει πως γραμμή της CIA ήταν πάντα ότι ο κομμουνισμός βοήθησε τη Ρωσία να ξεφύγει από τη φτώχεια και να περάσει στο κλαμπ των βιομηχανικών χωρών. Ακόμα ότι η χώρα αυτή ποτέ δεν ξόδεψε περισσότερο από 6% του ΑΕΠ για τις ένοπλες δυνάμεις της και άρα τα όσα υποστήριξε ο Ρήγκαν περί «αυτοκρατορίας του κακού» που θα έπρεπε να καταστραφεί ήταν «ακροδεξιές τρελες».

Ο Κοντεβίλα κατηγορεί τη CIA ότι επέμεινε σ' αυτές τις θέσεις μέχρι πρόσφατα, παρά το γεγονός ότι υπήρχαν πάρα πολλές μαρτυρίες για το ακριβώς αντίθετο.

★ Υπήρχαν πληροφορίες από πρόσφυγες και εμigréδες που έδιναν την εικόνα μιας Σοβιετικής Ένωσης με τεράστια οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα.

★ Υπήρχαν μελέτες οικονομολόγων, όπως του Χένρι Ρόουεν, του Τσάρλς Γουόλφ και του Γουίλιαμ Λι, σύμφωνα με τις οποίες το ΑΕΠ της ΕΣΣΔ ήταν ίσο με το ένα τρίτο του ΑΕΠ της Αμερικής και το 25% απ' αυτό πηγαίε για τις αμυντικές ανάγκες της χώρας.

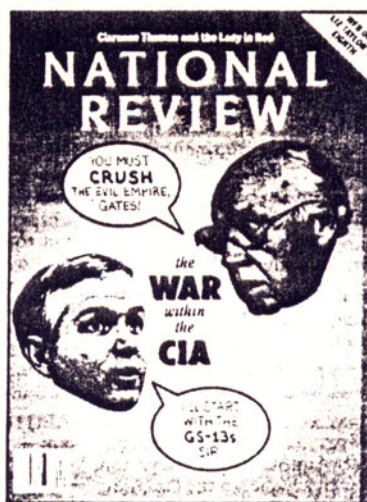
★ Υπήρχε έκθεση του συμβουλευτικού οργάνου του προέδρου σε εξωτερικά θέματα, σύμφωνα με την οποία το πυρηνικό οπλοστάσιο της ΕΣΣΔ ήταν φτιαγμένο για να πολεμήσει και να κερδίσει σε έναν πυρηνικό πόλεμο.

ΟΠΩΣ λέει ο Κοντεβίλα, παρά την ύπαρξη όλων αυτών των στοιχείων, η CIA επέμεινε στις αρχικές της θέσεις με αποτέλεσμα η «κατάρρευση» της ΕΣΣΔ να τη βρει εντελώς απροετοίμαστη.

«Το "επιστάγασμα" της δουλειάς της CIA στη Σοβιετική Ένωση — λέει ειρωνικά ο τύπος — φάνηκε την 1η Αυγούστου του 1991. Δεκαοχτώ μόλις μέρες πριν από τον ουσιαστικό "θάνατο" της ΕΣΣΔ, μέσα σε παγκόσμιες επευφημίες, ο Τζωρτζ Μπους πήγε

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΑΙ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ ΓΙΑ ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΣΕ ΑΡΘΡΟ ΑΚΡΟΔΕΞΙΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Το εξώφυλλο του
«NATIONAL REVIEW»

στο Κίεβο και είπε στους ουκρανούς να είναι καλοί σοβιετικοί πολίτες, γιατί το σοβιετικό καθεστώς προχωράει σε μεταρρυθμίσεις».

2 Το δεύτερο θέμα, για το οποίο ο Κοντεβίλα κατηγορεί τη CIA, είναι ο χειρισμός της απόπειρας δολοφονίας του πάπα από τον τούρκο Μεχμέτ Αλί Αγκτσία.

ΣΥΓΓΕΚΡΙΜΕΝΑ, ο αρθρογράφος υποστηρίζει ότι πάγια θέση της CIA ήταν ότι σ' αυτή την ιστορία δεν ήταν ανακατεμένοι ούτε οι βούλγαροι ούτε οι σοβιετικοί και πως όσοι υποστήριζαν το αντίθετο είχαν στόχο να υπονομεύσουν τις αμερικανοσοβιετικές σχέσεις.

Ο ΚΟΝΤΕΒΙΛΑ λέει ότι οι άνθρωποι της CIA επέμειναν στην παραπάνω λαθεμένη άποψη, «αγνοώντας» ηθελημένα μια σειρά από «στοιχεία». Ποια ήταν αυτά;

● Η παραμονή του «απένταρου» Αγκτσία, πριν περάσει στη Δυτική Ευρώπη, στο πολυτελέστατο ξενοδοχείο της Βουλγαρίας «Βίτοσα».

● Η ομολογία του ότι γνώριζε κάποιους βούλγαρους πράκτο-

ρες, οι οποίοι του έδωσαν το όπλο με το οποίο αποπειράθηκε να δολοφονήσει τον πάπα Ιωάννη Παύλο.

● Η δήλωση, το 1990, ενός σοβιετικού, ο οποίος είχε στο μεταξύν εγκαταλείψει τη χώρα του, ότι η Κα Γκε Μπε είχε κάνει το 1980 μία μελέτη για το πώς θα μπορούσε να βρεθεί σε «κοντινή απόσταση» με τον πάπα.

Το άρθρο εξηγεί τις δύο «αποτυχίες» της CIA, με το σκεπτικό ότι οι άνθρωποι της προέρχονται όλοι από το φιλελεύθερο χώρο και ακόμα πιστεύουν ότι είναι αλάνθαστοι και οι μόνοι αρμόδιοι να μιλάνε για θέματα εξωτερικής πολιτικής στις ΗΠΑ.

Ο ΚΟΝΤΕΒΙΛΑ, λοιπόν, «κλείνει» το κομμάτι του υποστηρίζοντας ότι πλέον είναι καιρός όλα αυτά να σταματήσουν και πως κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει μόνο με τη ριζική αναδιοργάνωση της «εταιρείας».

● Λέει συγκεκριμένα: «Βλέπετε πλέον τους λόγους για τους οποίους η κυβέρνηση των ΗΠΑ θα πρέπει να προχωρήσει σε μεταρρυθμίσεις στην υπηρεσία κατασκοπείας. Κι αυτό μπο-

ρεί να γίνει μόνον αν στείλει τους περισσότερους από τους αναλυτές της CIA στα σπίτια τους, ώστε να μπορούν από εκεί να σκέφτονται στον... ελεύθερο χρόνο τους το... πόσο σημαντικοί είναι».

ΟΠΩΣ είπαμε και στην αρχή, πρόκειται για ένα ενδιαφέρον άρθρο, όχι τόσο για τα «νέα» στοιχεία που αποκαλύπτει ο συντάκτης του στα θέματα που πραγματεύεται όσο γιατί «δείχνει» με τον καλύτερο τρόπο τον «τζερτζελέ» που γίνεται αυτό τον καιρό στην Αμερική γύρω από τη CIA, αλλά και μέσα σ' αυτήν.

Κι αυτό γιατί τούτη τη φορά η «επίθεση» κατά του «εναγούς ιδρύματος του Λάνγκλεϊ» γίνεται όχι από κάποιους «πολέμους» του, αλλά από ένα ακροδεξιό περιοδικό, που μάλιστα συνδέεται «στενά» με μια μερίδα, τουλάχιστον, της CIA.

ΓΙΑΤΙ, βεβαίως, δεν είναι τυχαίο ότι το «National Review», εκτός από τις «ακραίες» θέσεις που παίρνει κατά καιρούς, έχει τακτικούς συνεργάτες ανθρώπους σαν:

● Τον Μπράιαν Κρόζερ, το διευθυντή του αγγλικού Ινστιτούτου Μελέτης των Συγκρούσεων (ISC), για τον οποίο ο βρετανικός Τύπος αποκάλεσε ότι είναι πράκτορας της CIA και του ρατσιστικού καθεστώτος της Νότιας Αφρικής.

● Τον Τζον Ρις, ιδρυτή της ιδιωτικής εταιρείας ασφαλείας MAIRA, που έχει στενές διασυνδέσεις με το νοτιοκορεάτη αντικομμουνιστή αιδεσιμώτατο Μόου και την οργάνωση CAUSA, η οποία είναι παντοδύναμη στις ΗΠΑ.

ΔΕΝ αποκλείεται, λοιπόν, το άρθρο του Κοντεβίλα να είναι «προ-αγγέλος» ενός πολέμου στα «ενδότερα των έσω» της CIA, που μόλις αρχίζει να βγαίνει στην επιφάνεια. Πάντως, το τι συμβαίνει θα το δείξει... μόνον ο χρόνος.

Υποκείμενο πολιτικό: δια της γερμανικής δημοκρατίας-απείλωσης ασφαλείας.

... ΒΚΑ (=Bundeskriminalant). Ομοσπονδιακή Ασφάλεια. Ο κεντρικός Κομπιούτερ, INPOL, βρίσκεται στο Βιμπάντεν. Τον ζήτησαν και τον πήραν στα πλαίσια του «Προγράμματος για την εντατικοποίηση και τον εκμοντερνισμό του ελέγχου της εγκληματικότητας» (οας θυμίζει τίποτα αυτό;) το 1970. Τεχνικά στοιχεία: Η τελευταία καταγεγραμμένη χωρητικότητα του INPOL ήταν 1440 kilobytes (1 kilobyte = 1.000.000 000 «κομμάτια» πληροφοριών). Η χωρητικότητά του τώρα αντιστοιχεί σε 400.000 σελίδες βιβλίου. Ο INPOL αρχικά συνδέθηκε με το Αρχηγείο και τα τμήματα της BGS (=BUNDESGRENZSCHUTZ). Προστασία Συνόρων, (ημιστρατιωτική υπηρεσία με δικαιοδοσία, εκτός από τα σύνορα, και 30 χιλιόμετρα μέσα σε όλες τις βασικές πόλεις με διεθνή αεροδρόμια), και αργότερα με την LKA, Τοπικές Ασφάλειες, και με την VFS (=VERFASSUNGSSCHUTZ). Ομοσπονδιακή Υπηρεσία για την Προστασία του Συντάγματος. Κάθε μια από τις υπηρεσίες που συμμετέχουν μπορούν να καταχωρήσουν «φάκελο» στον INPOL και μονάχα η υπηρεσία που τον καταχώρησε μπορεί να τον διορθώσει. Οι φάκελοι είναι διαθέσιμοι μέσω INPOL στις άλλες υπηρεσίες. Επίσης εκτός από το γενικό INPOL σύστημα, υπάρχει το σύστημα κομπιούτερς της PIOS (Πρόσωπα, Ινστιτούτα, Οργανισμοί, Πράγματα) που είναι σχεδιασμένος να κάνει τους πιο γενικούς συσχετισμούς και διασυνδέσεις ανάμεσα σε τρομοκρατικά γεγονότα και «ύποπτα» πρόσωπα. Για το αστυνομικό σύστημα της Δυτ. Γερμανίας δες STATE RESEARCH BULLETIN (Vol 2) No 11, (1979) από όπου και τα στοιχεία

ΕΝΟΠΛΗ ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ

ΕΝΟΠΙΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ

Η δράση των ενόπλων γερμανικών ομάδων την περίοδο που διανύουμε, στρέφεται με ιδιαίτερη ένταση εναντίον σε πρόσωπα, θεσμούς και σύμβολα που φέρουν το κυρία βάρος διεκδικαιώσεως της γερμανικής εννοποίησης και αναδιάρθρωσης.

Την 1η Απριλίου '91, η RAF εκτέλεσε στο Ντεντλινγκεν τον DETLEV RÖHMEDER που ήταν διευθυντής του κρατικού υπεύθυνου οργανισμού για την εκπαίδευση των ανατολικογερμανικών επιχειρήσεων. Η RAF, αναφερόμενη στην "πρωτοκολλητικότητα" του RÖHMEDER, γράφει στην προκήρυξη:

"Ο RÖHMEDER κατείχε θεσμούς-κλειδιά στην πολιτική και την βιομηχανία για 20 χρόνια. Εάν υπούργους οικονομικών στην δεκαετία του '70 οργάνωσε τις βασικές προϋποθέσεις για τα κέρδη του γερμανικού κεφαλαίου σ' όλο τον κόσμο. Αυτό το διαίσθημα απ' ευθείας συνδέεται με συμφωνίες με το φασιστικό καθεστώς της Ν. Αφρικής, συμφωνίες που προέβλεπαν την ανταλλαγή τεχνολογίας για την κατασκευή πυρηνικών οπλών (για την Ν. Αφρική) με αντάλλαγμα για την γερμανική πυρηνική βιομηχανία (...) ακόμα διερεύνησε τρόπους για την ομαλή μεταφορά λαθραίων φορτίων οπλών προς τα φασιστικά καθεστώτα του 3ου κόσμου. Από τότε ήταν ένας από τους κορυφαίους εγκεφάλους των ανελέητων σχεδίων μίζερίας και θανάτου εκατομμυρίων ανθρώπων, προς όφελος της εξουσίας και του κέρδους.

Στην δεκαετία του '80 δημιούργησε για τον εαυτό του το όνομα ενός στυγνού "αναδιάρθρωτη" όταν έγινε διευθυντής της πολυεθνικής HOESCH και πετάξε στον δρόμο τα δυο τρίτα των εργαζομένων προκειμένου να κάνει την εταιρία "βιώσιμη" και να πετύχει νέα κέρδη. Γι' αυτό και είχε εκλεγεί "Διευθυντής της Χρονιάς" το 1983 (...)

Αυτοί που θέλουν να υποταχθούν τον εαυτό τους στις καπιταλιστικές αρχές θα πρέπει να αποδεχθούν μια ζωή απομόνωσης. Η απομόνωση είναι η βασική προϋπόθεση της χειραγώγησης και η κυρία ρίζα της συνεχιζόμενης ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας, γιατί όταν οι άνθρωποι είναι απομονωμένοι μεταξύ τους, χωρίς επικοινωνία, είναι πολύ μακριά από το να φανταστούν τον εαυτό τους σε μια άλλη πραγματικότητα και συνεπώς να αμφισβητήσουν τις αξίες του εγκαθιδρυμένου συστήματος (...)

Το σύστημα στηρίζεται σε ανθρώπους που αποφασίζουν ολοκληρώσει να αποδεχτούν και που τοποθετήθηκαν σε προνομιστικές θέσεις στην υψηλής τεχνολογίας παραγωγή και στην παροχή υπηρεσιών. Είναι τα σχολήκια που αποκαλούνται γίγαντες, που η οπτική τους για την ζωή δεν πάει μακριά από το "ΓΕΝΗΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ". Η ανάπτυξη των πολέων συνάνα τις επιθυμίες τους για πολυτελή καταστήματα, γίγαντες που για "απληροίτητα" πολυτελή διαμερίσματα. Η διευθετημένη τάξη των γίγαντων και των αφεντικών είναι η μόνη που επωφελείται από αυτά τα γυαλιστερά οκτώ που χιτίζονται παντού. Για τους ταπεινωμένους και εκμεταλλευόμενους ανθρώπους αυτή η εξέλιξη αντιπροσωπεύει την καταστροφή του τρόπου ζωής τους. Αφαιρούνται σε προστασία στις παρυφές της πόλης, σχεδιάζονται έτσι ώστε να απομονώνουν τον ένα άνθρωπο από τον άλλο (...)

Από την άλλη μεριά είναι αδύνατο να ειπωθεί ε-να καπιταλιστικό σύστημα χωρίς ρατσισμό και γυναικεία καταπίεση. Η αντίληψη: "ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Η ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΠΑΤΡΙΚΗ ΓΗ" ήταν και είναι κρατική πολιτική, υποστηρίχθηκε από την εθνικιστική προπαγάνδα. Ο εθνικισμός είναι κοινωνικά αποδεκτός είδικα στην πρώην Α. Γερμανία και συνοδεύεται με οβριβιστικά ολογόνα όπως: "ΤΩΡΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΠΟΙΟΙ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΛΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ". Είναι η ηρωική πολιτική που επιβάλλει τον ρατσισμό και διακριτικά βοηθάει τον φασισμό μέσα από την οικονομική ενός απανθρώπου νομικού συστήματος που καταπίεζει τους προσηφύγες και τους ξένους (...)

Θέλουμε να οργανωθούμε μαζί με άλλους ώστε να είμαστε ικανοί να δουλέψουμε σε αγωνιστικές καμπάνιες με σκοπό να προωθήσουμε τους κοινούς

μας στόχους. Αυτό πιστεύουμε πως μπορεί να γίνει μ' όλους τους ανθρώπους που θεωρούν σαν μια καθημερινή πραγματικότητα την καταπίεστική φύση της καπιταλιστικής κοινωνίας και τους ενθαρρύνουμε να οργανωθούν βάσει των δικών τους ιδεών και να δράσουν αναλόγως.

Το επαναστατικό κίνημα πρέπει να αναπτύξει μια πραγματική και σαφή ανθρωπινή οπτική, έτσι ώστε να γίνει ελκυστικό για τον καθένα που πιστεύει ότι το σύστημα είναι καταπίεστικό.

Η αναβίωση μιας νέας κοινωνίας είναι επείγουσα, μια κοινωνία όπου οι άνθρωποι θα αρχίσουν να ζουν μαζί, χωρίς εξουσιαστές με έναν αυτοδυναμωμένο τρόπο (...). Ο καθένας μοιράζεται την κοινωνική ευθύνη του να προωθήσει την ριζοσπαστική αλλαγή και ο καθένας θα πρέπει να αναλάβει αυτή την ευθύνη. Οι άνθρωποι που δρουν για λογαριασμό τους μπορούν να ξεπεράσουν την αίσθηση αδυναμίας που τους έχει επιβληθεί και να στρέψουν τον εαυτό τους στα πραγματικά προβλήματα, να αρχίσουν να βρίσκουν λύσεις για αυτά. Αυτό σημαίνει να μην μενουμε κολλημένοι στο εδαφός ακόμα κι αν αισθανόμαστε ήττημένοι αλλά να σηκωνόμαστε ξανά και να εξερευνούμε νέους δρόμους. Μόνο μ' αυτό τον τρόπο ένα επαναστατικό κίνημα μπορεί να επιτύχει την συνέχεια και την ταυτότητα του.

Αυτή την στιγμή δρούμε υπό την σκία της ηττας της κομμουνίας απεργιών πεινών των πολιτικών κρατούμενων το 1989, όπως παρα την πιο μαζική από ποτε κινητοποίηση, το κράτος αρνήθηκε να υποχωρήσει και οι συντρωφοί απεχχύναν στην επιτεύξη των σκοπών τους. Είναι ζητήματα ταυτότητας για κάθε επαναστατικό κίνημα στον κόσμο το να αναζητά τρόπους για να κερδίσει την ελευθερία για τους πολιτικούς κρατούμενους. Ένα επαναστατικό κίνημα που δεν νοιάζεται για τους φυλακισμένους του δεν είναι επαναστατικό.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΠΕΡΝΑΕΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΤΗΣ ΑΝΑ ΟΜΑΛΕΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΤΟΥΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΜΕΤΟΠΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΠΡΟΠΟΘΕΙΑ ΜΑΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΤΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΠΙΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΣ ΑΝΤΙΠΟΘΕΣΗΣ ΣΕ ΠΡΟΧΟΡΗΣΙΜΟ ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΟΜΗΝΗ ΖΩΗ, ΜΕ ΑΝΟΡΟΠΙΣΜΟ ΑΣΠΟΡΕΠΕΙΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗ ΜΕΓΑΛΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΔΥΤΙΚΟΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΔΩ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟ ΚΟΣΜΟ

4-4-1991 ΦΡΑΖΙΑ ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

-Τον Ιούνιο εκτελέστηκε ο HANNO KLEIN, υπεύθυνος του προγράμματος "καλοδομημένης αναδιάρθρωσης" του Βερολίνου που σκοπό έχει την δημιουργία των προδιαγραφών για την μεταφορά της πρωτεύουσας, γι' αυτό αναβίωσε την προκήρυξη) σκοπός της αποκεντρώσεως που έγινε με βομβά κλεισμένη σε ταχυδρομική φάκελο όσο και η ένταξη της βομβας δεν απεβλέπε στον θάνατο αλλά στον τραυματισμό του KLEIN. Οι συντρωφοί που έκαναν την ενεργεία, ίσως μπροστά στο απροβλεπτό γεγονός του θανάτου προτίμησαν να μην χρησιμοποιήσουν κάποιο όνομα αλλά απλώς να στείλουν προκήρυξη

"Ο κεντρικός ρόλος του KLEIN στην διαδικασία αναδιάρθρωσης του κέντρου του Βερολίνου έχει καταγραφεί μέσα από τον τυπο. Ο KLEIN, ένας στυγνός αλλοδαπός γραφειοκράτης, οργάνωσε την εκδίωξη των κατοίκων του KIEZ από την γειτονία τους. Παρα το ότι ο θάνατος του KLEIN δεν ήταν η αρχική επιδίωξη της πράξης, καθώς σκοπεύαμε μόνο σε μη θανασιμό τραυματισμό ο θάνατος του βρίσκεται σε ρεαλιστική αναλογία με το βίαιο επιπέδο της παρούσας αναδιάρθρωτικής διαδικασίας, όπου ο αρπакτικό χερί της εξουσίας απλώνεται παντα στον προλεταριακό πληθυσμό, είδικα τις γυναίκες και τους μετανάστες

Παράλληλα με την συστηματοική διάλυση των οικονομικών δομών της πρώην Α. Γερμανίας, αυτή η διαδικασία αντιπροσωπεύει την προσπάθεια μετεξέλιξης του κράτους της πόλης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που έχουν τεθεί από το γερμανικό κράτος. Το κεφάλαιο και ακόμα την αστικοποίηση που γίνεται με την νέα θέση της πόλης στον κόσμο του κράτους. Στόχος είναι

το κέντρο της πόλης να μείνει για τους πλούσιους ενώ ο κόσμος περιθωριοποιήθηκε να στείλ-βαθχει σε ταμπενένια γκετο στις παρυφές της πόλης. Αυτοί που είναι υπεύθυνοι για αυτή την κατάσταση μόνον ακούγονται από οσα υποφέρουν οι μετακινούμενοι. Οι αντίστοιχοι σ' αυτά τα σχέδια όπως φάνηκε στις εξώσεις της οδού MAINZER, ξυλοκοποούνται σχεδόν μέχρι

θανάτου σε τακτικές που μοιάζουν με φεμλίοπολεμικές. Αν αναλογιστούμε την χάρη που προκαλεί στην κυρίαρχη τάξη ολη αυτή η δραστηριότητα, τότε αληθεία, ποσο μετράει ο θάνατος του υπεύθυνου αναδιάρθρωτης KLEIN;

Πρέπει να απαντήσουμε σ' αυτό τον πόλεμο που έχει εξαπολύσει από πολεοδόμους, κερδοσκοπούς και πολιτικούς εναντίον σε μας, τους κατοίκους του KIEZ, ενός πόλεως που πρέπει να ειπωθεί για το πρώτο αναδιάρθρωσης του Βερολίνου για να γίνει το διοικητικό κέντρο του σχεδίου των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων για την οικονομική εκμετάλλευση των λαών της ανατολικής Ευρώπης. Αυτά τα γουρουνία έχουν χάσει το δικαίωμα στην σωματική τους ακεραιότητα -παρα το ότι η αντίσταση έχει σαν στόχο να αποφευχθεί, όσο το δυνατόν, το να τους προκαλεί θάνασιμο χτυπήμα-. Αυτοί που προωθούν την αναδιάρθρωση θα πρέπει να υπολογίζουν και τον παραγοντα απροβλεπτων κινδύνων καθώς ε-μείς θα πρέπει να υιοθετήσουμε μια σειρά από με-θόδους δράσης στην οικοδόμηση του προλεταριακού κινήματος αντίστασης που έχει τις ρίζες του στις γειτονίες.

Εχοντας υποψη την σχέση ανάμεσα στην απόφαση της βουλής για εγκατάσταση της εθνικής πρωτεύουσας στο Βερολίνο και την βαρβαρότητα της ταξικής καταπίεσης που εφαρμόστηκε, υποστηρίζουμε ότι η επιθεση εναντίον στον KLEIN (παρα το απροβλεπτό "βαρμ" αποτέλεσμα και παρα την παρούσα αδυναμία των επαναστατών) ήταν η αρμόζουσα.

Για να αντιμετωπίσουμε την αρνητική εκστρατεία του τυπου δηλώνουμε πως αποκλείεται 100% κάθε προώθη προδοτική του μηχανισμού, μόνο το άτομο που θα ανόγει τον φακέλο διέτρεχε κίνδυνο. Εν-τούτοις, εξαιτίας δικίας μας ανακριβείας, δεν υπολογιζόμαστε σωστά ποσα δυνατότερο θα ήταν το σωτικό κυμα μέσα σ' ένα μικρό δωμάτιο όπως το γραφείο του KLEIN

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ-ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ-ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

ΗΛΛΗΝΑΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

-Στις 11 Ιουνίου οι ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΙ ΠΥΡΗΝΕΣ χτυπήσαν με δυο εμμηρητικούς μηχανισμούς το παλιό REICHSTAG (το προκολερικό κοινοβούλιο, κυριολεκθ-με από τους NAZI αλλά η ενεργεία αποδόθηκε στους κομμουνιστές και ακολουθήθηκε από εναντί-ον τους κομμάρ) που ανακινείται για να δε-χτεί την ενεία γερμανική βουλή.

"Στις 11 Ιουνίου 91 τοποθετήσαμε δυο εμμηρη-τικούς μηχανισμούς στο REICHSTAG του Βερολίνου προκειμένου να εκφράσουμε την αποψη μας μολις λίγες μερες πριν την καινοβουλευτική συνεδρία-ση που θα αποφασίσει για την μελλοντική εδρά της γερμανικής κυβέρνησης. Αντίθετα απ' ότι θελει ο τυπος, τα κομμάτια και η γερουσία να πιστεύουμε, η μεταφορά της πρωτεύουσας στο Βερολίνο δεν θα σημανεί την ανόδο του βλαστικού επιπέδου της πλειοψηφίας των βερολινέζων. Το ακριβές αντίθετο θα συμβεί. Εμείς με τα χαμηλά εισοδήματα, οι ανεργ-γοί, οι μετανάστες, οι εργαζόμενοι σε σκατοδου-λείες, οι ανταρτίσχοι, αυτοί που ζουν με επιδό-ματα θα αναγκαστούν να ψυγούν από την πόλη. Το Βερολίνο θα γίνει μια πολύ γιανθρων, όπου δια-μερίσματα με νοίκι 25 μαρκα το τ.μ. θα βρίσκονται ανάμεσα σε διοικητικά κτήρια, επιτελεία επιχει-ρήσεων και τα πολυτελή διαμερίσματα των κυβερν-τικών υπαλλήλων. Εμείς οι φτωχοί θα "παστώσουμε" σε κουτιά στο HELLERSDORF και το MARZAHN και θα βλεπούμε τους καλοντυμένους γιανθρώπους να βολτα-ρούν στους δρόμους με τα ακριβά αυτοκίνητα τους

Στην συνέχεια της προκήρυξης γίνεται η προ-βλεψη πως ο τυπος θα ταυτίσει την ενεργεία τους μ' αυτή τον '33 και ότι καποιος θα πουν πως θα επιφέρει αναλογο κομμάρ, αλλά όμως οι Ε.Π. απαντάνε:

"Το περιεχόμενο είναι τελείως διαφορετικό. Ου-τε στο χείλος μιας φασιστικής δικτατορίας βρι-σκόμαστε ούτε η ενεργεία μας ήταν πράξη προσω-πικής απογνώσης. Αντίθετος, από στήλητριες που προ-εκύψαν μετά την καταρρεύση του "υπαρκτού σοσι-αλισμού", είδαμε την ευκαιρία για την αναπτύξη μιας νέας, ριζοσπαστικής, συνολικής κατανοήσης της απελευθέρωσης που δεν θα είχε τίποτα κοινό με τα γραφειοκρατικά καθεστώτα της ανατολικής Ευρώπης. Οι ενεργείες μας δεν είναι εκφράσεις τυφλής οργής ή άδειας ιδεολογίας όπως παντα ο τυπος θέλει να παρουσιάζει. Αν δεν νομίζαμε πως μια κοινωνία ελευθερίας και ολλογοικότητας εί-ναι δυνατή, τότε θα είχαμε παρατήσει τον αγώνα μας εδώ και πολύ καιρο

ΔΕΝ ΘΑ ΦΥΓΟΥΜΕ-ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ ΕΔΩ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

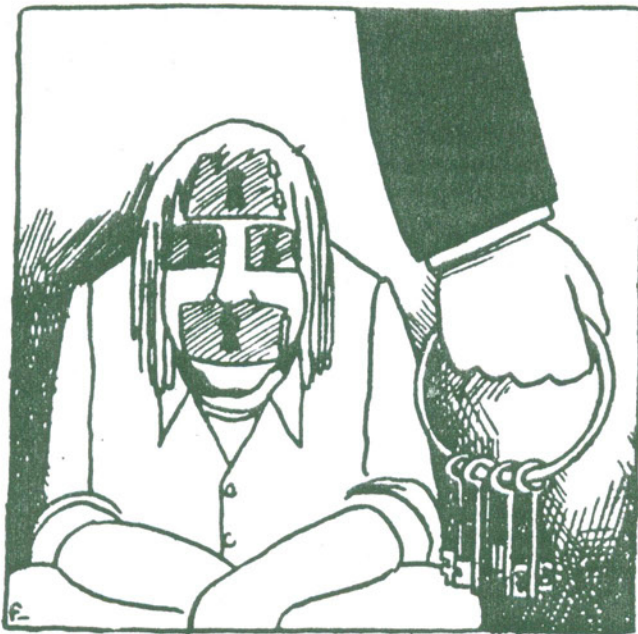
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ-ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΘΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΜΕ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΙ ΠΥΡΗΝΕΣ

Οι Ε.Π. προέβησαν όμως και σε άλλες πράξεις μέσα στο καλοκαίρι.

Στις 19 Ιουλίου κυριοκλήσαν το SUPER MARKET ΚΑ-ΙΣΕΡ στο Βερολίνο και το νέο κατασκευη υποκατά-στημα στο RAVENSBUECK. Τα υα υποκαταστήματα χτι-ζόταν στο ίδιο ακριβώς σημείο όπου βρίσκονταν ναζιστικό στρατοπέδο συγκέντρωσης

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ «ΨΥΧΑΣΘΕΝΩΝ»

Επειδή οι «ψυχασθενείς» αποτελούν μια μεγάλη μειοψηφία που συστηματικά σπρώχνεται στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής, όπου και γνωρίζει κάθε είδους εξευτελισμό και εκμετάλλευση.

Επειδή η διαδικασία του αποκλεισμού ενισχύεται από την άγνοια για το «τί είναι ψυχικό πρόβλημα» και η «συνωμοσία της σιωπής» διακινδυνεύει την ασθένεια, θεωρώντας την κοινωνικό στίγμα.

προχωρήσαμε στη δημιουργία της
«Κίνησης για τα δικαιώματα των «ψυχασθενών»
με σκοπό:

1. Την ενημέρωση και πληροφόρηση της κοινής γνώμης γύρω από τη φύση και εκμετάλλευση αυτής της «ασθένειας».
2. Την καταγγελία κάθε περίπτωσης καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των «ψυχασθενών» όπως και τη συμπαράσταση σ' όλους εκείνους που με τον τρόπο τους αμφισβητούν το επίσημο ψυχιατρικό κατεστημένο.

Πιστεύουμε πως είναι καιρός πια ν' αρχίσουμε να μιλάμε τη δικιά μας γλώσσα, ν' αρχίσουμε να υπάρχουμε σαν αυτόνομες προσωπικότητες, έξω από οποιαδήποτε βία και καταναγκασμό που ασκείται πάνω μας, ν' αρχίσουμε να ζούμε όπως εμείς συνειδητά και ελεύθερα επιλέγουμε.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

